

GYM

78

Помощ!!!

03/2025

OBSAH

- 01 - Obsah
- 02 - Editorial
- 03 - Jak můžeme pomáhat ptákům?
- 10 - Skauting
- 13 - Anketa
- 14 - Rozhovor Vydra
- 16 - Kdo pomáhá komu?
- 23 - Znečišťování oceánů
- 25 - Fastfashion
- 28 - Klimatická změna - konec
bruslení do roku 2075?
- 30 - Adopce na dálku
- 33 - Lachtánek Gaston
- 34 - Básnička

A thick, light-brown rope is coiled into a large, loose spiral. The texture of the rope is clearly visible.

Rozhovor ze
**ZÁCHRANNÉ
STANICE**

A thick, light-brown rope is coiled into a large, loose spiral, similar to the one above. The texture of the rope is clearly visible.

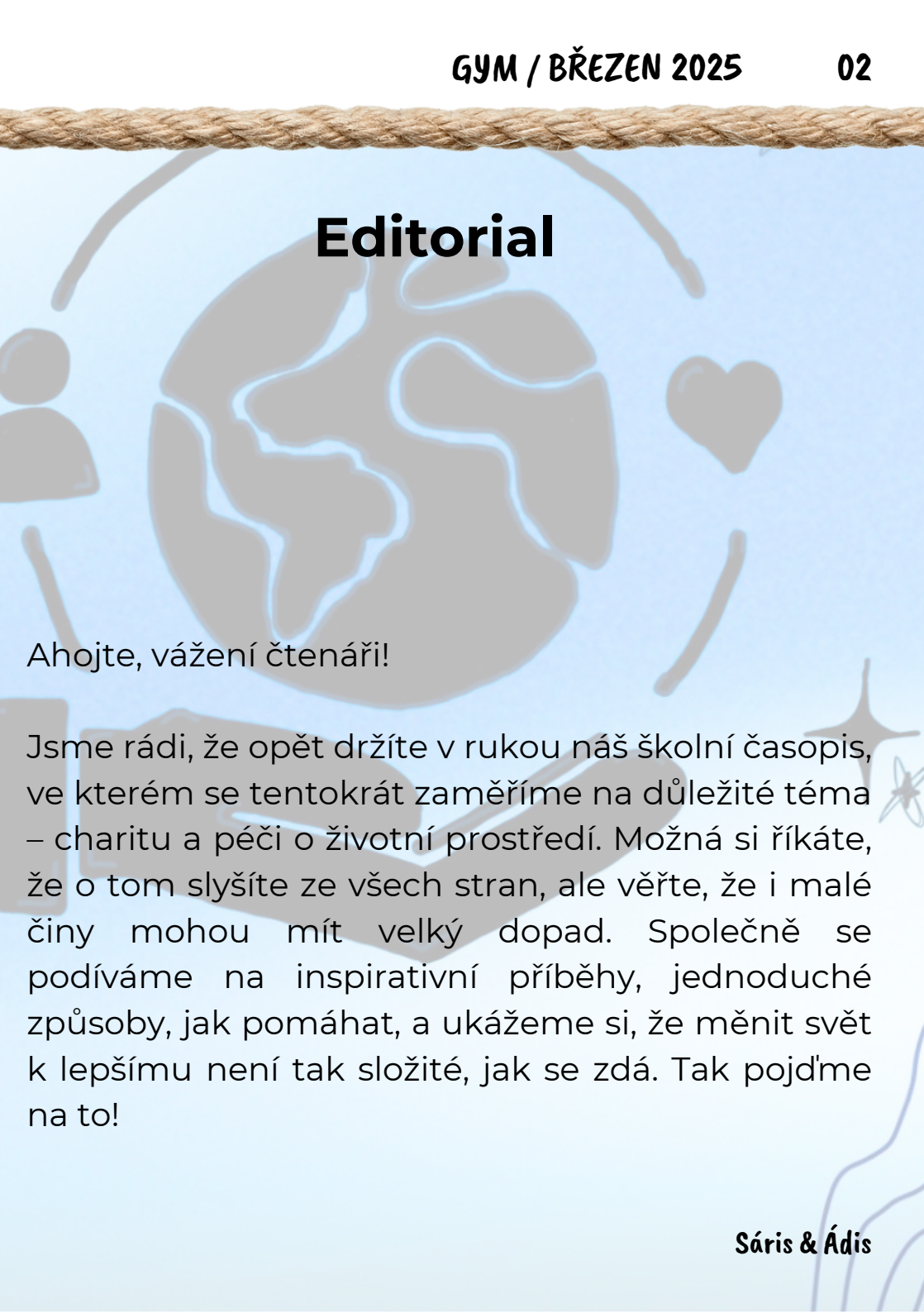
Ptačí
SPECIÁL

Šéfredaktoři: Sára Hešíková, Adéla Vávřová

Šéfilustrátorka: Kája Kamišová, Magdaléna Mejdrechová

Obálka: Magdaléna Mejdrechová

Redakce: Jakub Čurda, Tom Svejkovský,
Zuzana Pumprová, Josefína Kostečková, Karolína Kamišová,
Veronika Huličková, Magdaléna Mejdrechová, Karolína
Vávřová, Natálie Augstenová, Eliška Lukášová, Karin
Konrádová, Julie Anna Karmazínová, Josef Chytil, Matyáš
Gráf, Josef Kučera

Editorial

Ahojte, vážení čtenáři!

Jsme rádi, že opět držíte v rukou náš školní časopis, ve kterém se tentokrát zaměříme na důležité téma – charitu a péči o životní prostředí. Možná si říkáte, že o tom slyšíte ze všech stran, ale věřte, že i malé činy mohou mít velký dopad. Společně se podíváme na inspirativní příběhy, jednoduché způsoby, jak pomáhat, a ukážeme si, že měnit svět k lepšímu není tak složité, jak se zdá. Tak pojďme na to!

03 - Jak můžeme pomáhat ptákům?

Jak můžeme pomáhat ptákům?

Prolog a FAQ

Představte si svět bez zpěvu ptáků. Vážně, na chvílku se nad tím zamyslete. Ticho, které by se rozléhalo krajinou, by bylo hrozné. Ptáci jsou totiž nedílnou součástí naší planety. Nejenže nás těší svými melodickými hlasy a krásou, ale hrají i klíčovou roli v ekosystému. Nic v přírodě totiž nenacházíme jen náhodou, a proto je třeba ji chránit a brát na ni ohled. V dnešním článku se dozvíte, jak můžeme pomáhat ptákům, a to i bez předchozích zkušeností, nebo i z pohodlí domova.

„Proč jsou vlastně ptáci tak důležití?“

Jak už bylo zmíněno, nic v přírodě není jen náhodou. I ptáci, přes to, že se to na první pohled nemusí zdát, mají svůj účel a bylo by velmi složité pokoušet se obejít bez nich. Důležití jsou z nespočtu důvodů; pomáhají například roznášet semena rostlin, jelikož se spousta druhů, zejména z řádu pěvců, stravuje právě semeny nebo plody, čímž pomáhají udržet biodiverzitu (tzn. rozmanitost), co se týče flóry. Některé druhy, jako například kolibříci, jsou dokonce schopny rostliny opylovat, jelikož se živí jejich nektarem. Většina druhů ptáků také hraje hlavní roli v regulaci populace hmyzu, čímž pomáhají chránit úrodu a lesy před škůdci. V neposlední řadě jsou samozřejmě nepostradatelnou součástí přirozeného potravního řetězce; sami se stávají potravou pro větší živočichy, někdy také ptáky, ale samozřejmě i oni konzumují menší živočichy, jako například již zmíněný hmyz, drobné savce, plazy, nebo se zaměřují na rostlinnou potravu.

„Proč bychom měli ptáky chránit?“

V posledních letech se populace mnoha druhů ptáků dramaticky snižuje, a to i na našem území. Důvodů je hodně, ale za všechny bych uvedl především ztrátu přirozeného prostředí (a tím pádem i potravy), používání pesticidů (a někdy i avicidů; přípravků vysloveně určených k hubení ptáků), klimatické změny a lov. O nespočet druhů už jsme přišli, a pokud nechceme, aby se to opakovalo, měli bychom se každý alespoň trochu snažit podat jim pomocnou ruku. Často nám totiž až příliš pozdě dojde, že vyhubení druhu je nenávratné.

„Dobře... a co teda můžu udělat pro ochranu ptáků?“

A je na čase, abych konečně zodpověděl otázku, která je v podstatě hlavním tématem celého článku. Samozřejmě nemůžeme po každém chtít, aby se aktivně každý den vědomě zapojoval do ochrany ptáků, přispíval obrovské částky organizacím, které za stejným účelem vznikly a snažil se zastavit používání pesticidů nebo lovy dravců. To v silách jednoho člověka zkrátka není. Ale důležité je uvědomit si, že i malá pomoc je stále pomoc. Proto se vám v dalších částech článku budu snažit představit alespoň trochu podrobně různé způsoby, jak se můžete i vy zapojit do ochrany ptáků, a věřte mi, mnohdy to není vůbec složité.

Přikrmování

Přikrmování ptáků známe úplně všichni. Vsadím se, že aspoň jeden člověk z vaší rodiny ptáky v zimě přikrmuje. V zimních měsících je totiž velmi důležité a pomáhá ptákům překonat těžké období nedostatku potravy. Ovšem ne všichni ví, a to je velká škoda, jestli ptáky přikrmují správně. I taková zdánlivě jednoduchá věc má totiž přísná pravidla, a když je neznáme, často ptákům místo pomoci spíše ubližujeme.

Základním pravidlem, kterého se musíte držet, je, že přikrmovat je vhodné jenom v určitém období, a to v takovém, když už by se bez přikrmování ptáci neobešli. Měli bychom s ním začít, když napadne první sníh, nebo když teploty klesnou pod bod mrazu a trvají delší dobu. Ukončit bychom ho měli s příchodem jara, kdy se ptáci začnou vracet ke své přirozené potravě a rozhodně nepokračovat až do zimy. Přikrmovat ptáky v létě a na podzim, a to klidně i s dobrými úmysly, je špatně. Učíme je tím totiž odvyknout si od shánění potravy v přírodě a spoléhat se na to, že ji vždy a snadno najdou na stejném místě. Kdybychom pak přikrmovat přestali, ptáci by si nebyli schopni potravu obstarat sami, a pokud by bylo hnízdní období, neměli by ani čím nakrmit svá mláďata. Pítka je naopak lepší mít plná po celý rok, jelikož pro vodu především v teplých měsících často musí létat daleko.

Ted', když už jsme obeznámeni s tím, kdy a proč je správné přikrmovat, je třeba si říct jak. Velmi se totiž liší přikrmování pěvců od přikrmování vodních ptáků. Přikrmovat je samozřejmě možné i dravce, ale to je trošičku drastičtější, a pochybuju, že by to ostatním ptákům pomohlo... ehm.

05 - Jak můžeme pomáhat ptákům?

Jako první věnujme pozornost příkrmování pěvců, přičemž je možné stejným způsobem příkrmovat i řády jako šplhavci a měkkozobí. Krmítko by mělo být umístěno pevně na místě, aby nehrozilo, že spadne, a zároveň v dostatečné výšce, na ideálně hůře přístupném místě, aby se k němu nedostali predátoři jako kočky a kuny. V krmítku pravidelně obměňujeme potravu každých pár dní, zejména při vyšších teplotách, a udržujeme ho čisté; dezinfikovat by se mělo minimálně každé dva týdny, aby se zabránilo přenosu parazitů (např. bičenky drůbeží). Po čištění si vždy dvakrát pořádně umyjte ruce a ideálně ho celé provádějte s rukavicemi. Příkrmovat nemusíme jenom v krmítku, často se například rozkrajují jablka a nechávají na zemi. Na nich si pochutnají zejména kosi a drozdi, kteří se také živí plody a semeny jeřábů, hlohů, bezů a tisů.

Dále, a tentokrát velmi krátce, se zaměříme na příkrmování vodních ptáků. U těch v podstatě není co řešit, hlavní je jim neházet více jídla, než jsou schopni sníst, jelikož by ve vodě akorát zůstalo a zplesnivělo. Také je důležité dávat jim více menších kousků, aby je byli schopni spolknout, a vyvarovat se suchému a ztvrdlému jídlu, které by jim zevnitř mohlo poranit krk.

„A čím teda můžu příkrmovat ptáky?“

Pěvci, šplhavci a měkkozobí:

semena: slunečnice, proso, oves, pšenice, řepka, mák, chrastice, kukuřice; ořechy: vlašské a lískové (nadrčené na kousky); sušené plody: rozinky, brusinky, šípky, jeřabiny; lojové koule (bez soli a koření); čerstvé ovoce: jablka, hrušky.

Vodní ptáci: zelenina: kousky zelí, salátu, mrkve, celeru, brokolice; obiloviny: ovesné vločky, pšenice, ječmen; speciální krmivo (existují krmiva pro vodní ptáky, která obsahují vyvážený poměr živin).

Čeho se vyvarovat: pečivo, slané a kořeněné potraviny, zbytky jídel, tuk a kůže ze slaniny, kynuté těsto, starší nebo plesnivé potraviny.

Budky

V dnešní době, kdy ubývá starých stromů s dutinami, jsou budky pro mnoho druhů ptáků nepostradatelné. Poskytují jim ideální místo pro hnízdění, nocování a odchov mláďat.

Ptáci se je naučili vnímat i jako bezpečný úkryt; nejen že poskytují teplé a příjemné zázemí, ale také je chrání před deště, krupobitími, chladnými nocemi, větry a predátory, které představují zejména savci, ale také ostatní ptáci, jako jsou dravci, nebo krkavcovití ptáci, kteří se živí nevylíhnutými vejci nebo čerstvě vylíhnutými mláďaty.

U budky je velmi důležité zvolit správnou velikost vletového otvoru, a to podle toho, jaký druh v budce chceme. Menší otvory jsou vhodné pro druhy jako sýkory, pěnice, pěvušky, budníčci, červenky, strážilci, vrabci, rehkové, nebo jiní menší pěvci a větší využijí například koší, drozdi, holubi, hrdličky, strakapoudi, datlové nebo žluny. Nejdůležitější je zvolit velikost takovou, která dovnitř nepustí predátory, ale zároveň je dostatečně velká pro snadný vlet ptáků hnízdících uvnitř.

Budky rádi využijí i ptáci, kteří jsou zdánlivě neustále v letu, jako například vlaštovky, jiřičky, nebo rorýsi. Ti rádi hnízdí pospolu v koloniích, a proto, pokud chcete, aby vaši budku obývali právě oni, je důležité jich umístit více vedle sebe, ideálně těsně pod římsy střech.

„Kdy a jak mám umístit ptačí budku?“

V první řadě je nutné se ujistit, že budku věším na bezpečné místo; ne při zemi, dostatečně bezpečně a pevně, aby nehrozilo, že spadne, a tak, aby nebyla na první dobrou viditelná. Pokud je budka až moc na očích nebo v křiklavých barvách, snáze upoutá pozornost predátorů. Dále je třeba si uvědomit, že budku budeme muset po vyhnízdění být schopni zase sundat, řádně vyčistit, a ideálně ji na stejné místo pověsit zpátky. Počítejte s tím, že pod budkou bude trochu nepořádku a ptačích výkalů, tak ji umístěte někam, kde vám to nevadí. Závěrem by měla být umístěna v takovém úhlu, aby do ní nepršelo a neohřívalo ji přímé slunce.

U budek platí, že čím dříve se vyvěsí, tím lépe. Vhodná doba je na podzim a v zimě, aby měli ptáci čas si budku prohlédnout a zvyknout si na ni. Takovou budku nejspíše obsadí sýkory nebo šoupálci, kteří je vyhlížejí už na podzim a nově vyvěšené ignorují. Vyvěšování v období časného jara je ideální pro tažné druhy, které se vracejí ze zimovišť.

07 - Jak můžeme pomáhat ptákům?

Pozdějším vyvěšením jim zajistíme, že na ně pořád nějaká neobydlená budka zbyde. To ocení především budničci, kteří u nás zimují jen ve velmi malých počtech. Budky pro některé druhy se dokonce vyvěšují až v době, kdy už se na lokalitě ozývají (např. krutihlav). Naopak pro druhy, jako jsou například rorýsi, kteří se opravdu objevují až o letních prázdninách a nezdrží se déle než dva měsíce, můžeme budky věšet i později, například v květnu. Vhodné prostředí

Přítomnost ptáků je v každé zahradě vždy vítána. Aby se jim ve vašich zahradách nebo okolí domu líbilo a rádi je obývali, je důležité vytvořit jim vhodné a bezpečné prostředí, kam se budou rádi vracet. To zahrnuje dostatek potravy a vody, ale i bezpečné úkryty a místa k hnízdění. Je to skoro k údivu, ale kolikrát nejlépe pomůže i třeba jenom hromada naházených větví, listí, nebo roh s hustými keři a stromy. Čím více je zahrada plná a zarostlá, tím rozmanitější úkryty ptákům poskytuje.

„Je něco, čeho se musím vyloženě vyvarovat?“

Predátoři. Ti představují asi největší problém, protože pokud se na vaší zahradě zabydlí, ptáci se v ní přestanou cítit bezpečně a zmizí. Ujistěte se, že se tam netoulají savci, dravci, nebo krkavcovití ptáci, kteří pro ptáky představují hrozbu.

Druhým hlavním problémem jsou okna a další skleněné plochy, do kterých ptáci narážejí. Jednoduchým řešením je použít samolepky ve tvaru dravců, které sice ptáky většinou neoklamou, ale dojde jim, že se před nimi nachází pevná plocha a vyvarují se jí. Chápu, že málokdo chce mít na všech oknech vylepené černé samolepky. V takových případech doporučuji přiklonit se k žaluziím a roletám, nebo speciálním typům samolepek na okna, které se pro nás zdají být průhledné, ale ptáci jsou schopni je vidět.

ČSO

Česká společnost ornitologická (zkratka ČSO) je největší nevládní organizace na území ČR, která se zabývá výzkumem a ochranou ptáků. Od roku 1926 sdružuje profesionální i amatérské ornitology, zájemce o pozorování ptáků a milovníky přírody. Je partnerem světové asociace ochránářských organizací BirdLife International.

Důvodem, proč vám chci představit ČSO, je, že s její pomocí můžete pomáhat ptákům i z pohodlí domova. Kdykoliv můžete přispět libovolnou finanční částkou, kterou členové ČSO použijí k realizaci ochranných projektů nebo ke koupi pozemků, které jsou vhodné pro ptactvo. Z těch pak vytváří přírodní rezervace nebo ptačí parky, ale také pořádají různé akce nebo události, do kterých se můžete zapojit. Takovou nejznámější akcí je bezpochyby tzv. ptačí hodinka, která se pořádá každý rok v lednu. Jde o pár dní, během kterých si účastník stanoví čas jedné hodiny, kdy pozoruje ptáky, nejčastěji u krmítka.

Veškerá pozorování si zapisuje, a výsledky v průběhu následujících dní může poslat. Důležitá jsou každá pozorování, a to i ta nulová, jelikož si na jejich základě můžeme udělat povědomí o tom, kde a kolik jedinců jednotlivých druhů můžeme najít. Výsledky jsou zveřejňovány na webu ČSO, a většinou mezi nejpozorovanější druhy patří sýkory, vrabci a koši. Kromě ptačí hodinky se (především u nás, v jižních Čechách) pořádají i jiné akce, většinou v chráněných lokalitách nebo přírodních památkách, a to v průběhu celého roku. Mnohdy se na těchto akcích dozvíte nové informace o tamních druzích, nebo se můžete podívat na odchyty a kroužkování.

Samozřejmě čím častěji pozorujete, tím lépe. Mnozí pozorovatelé si svá pozorování zaznamenávají a v průběhu let tak vznikají velmi cenné a užitečné výsledky dlouhodobého pozorování.

09 - Jak můžeme pomáhat ptákům? / Skauting

„Pomoc, našel jsem samotné mládě a nevím, co dělat.“

Klid. V takovém případě je třeba zachovat chladnou hlavu a nepouštět se do ničeho, dokud si to pořádně nerozmyslíte. Nález osamoceného ptačího mláděte může být znepokojivý, ale ne vždy to znamená, že mládě potřebuje naši pomoc. V mnoha případech se jedná o mláďata, která úmyslně opustila hnízdo dříve, než jsou zcela samostatná.

Rodiče je stále krmí a starají se o ně. Proto je nejdříve důležité posoudit situaci:

Je mládě opeřené? Pokud je a pohybuje se po okolí, pravděpodobně se učí létat a rodiče o něm ví. V takovém případě je lepší ho pozorovat z dálky, abychom dali rodičům příležitost se k němu dostat.

Je mládě holé? Pokud je mládě holé a neschopné pohybu, je nejlepší pokusit se najít hnízdo a vrátit ho do něj, rodiče se o něj postarají. Pokud hnízdo nenajdete, můžete kontaktovat záchrannou stanici. Je možné, že mládě z hnízda vyhodilo kukačka, čemuž říkáme hnízdní parazitismus.

V takovém případě není vhodné mládě do hnízda vrátit, jelikož by ho kukačka opět vyhodila.

Je mládě zraněné? Pokud je mládě zraněné (např. má zlomené křídlo, nohu, krvavou ránu), je nutné mu poskytnout pomoc. Nechte ho na místě, ujistěte se, že je v bezpečí před predátory a kontaktujte záchrannou stanici.

„Pomoc, našel jsem zraněného ptáka a nevím, co dělat.“

Kontaktujte záchrannou stanici. Pokud se pták nachází ve vyložené nepříznivých podmínkách a je možné, že by zemřel, než se dostaví pomoc, reagujte rychle, ale šetrně. Použijte rukavice a opatrně ptáka odchyťte. Umístěte ho do teplého, klidného, stinného prostředí, poslouží například krabice vystlaná ručníkem. Pokud máte stále obavy, buďte ve spojení s odborníkem po celou dobu, dokud se nedostaví pomoc. Mohl by vám poskytnout instrukce, které ptákovi zachrání život.

„Pomoc, našel jsem nevylihnuté vejce a nevím, co dělat.“

Je vejce teplé? Pokud ano, je pravděpodobné, že je stále živé. Nechte ho na místě, dokud nenajdete hnízdo, a pak ho vraťte dovnitř. Je vejce studené? Pokud ano, s největší pravděpodobností je bohužel mrtvé. Můžete ho odevzdat na záchranné stanici.

Důležitá upozornění: Nikdy se nepokoušejte léčit zraněné ptáky sami. Odbornou péči by měl vždy zajistit veterinář nebo pracovník záchranné stanice. Pamatujte, že ptáci jsou chráněnými živočichy. Je zakázáno je chytat, úmyslně zraňovat nebo zabíjet. Pokud jste našli ptáka, který vypadá, že nezemřel přirozenou smrtí, nebo podezřelou návnadu, nebojte se kontaktovat policii.

Epilog

Děkuju vám, že jste se s tímto článkem na chvilku ponořili do fascinujícího světa ptáků. Doufám, že jste se dozvěděli alespoň něco málo nového a že vás ptáci inspirovali k zamyšlení nad jejich osudem. Ostatně, bez nich by byl náš svět mnohem chudší, tišší a smutnější.

Pamatujte, že ochrana ptáků není jen úkolem ochranářských organizací a ornitologů. Každý z nás může přispět svou troškou do mlýna, protože i drobná pomoc je důležitá pomoc.

Děkuji za čtení.

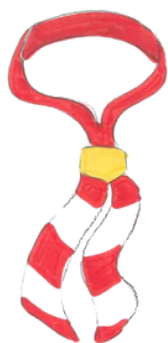
Tom Sv. :)

SKAUTING

Skauting v kostce

- Skauting je celosvětové hnutí
- Ve světě byl založen Robertem Badenem – Powellem v roce 1907 v Anglii
- VČR ho založil Antonín Benjamín Svojsík v roce 1911 (pouze pro chlapce)
- Pro dívky byl vČR založen Vlastou Koseovou a Annou Berkovcovou v roce 1915
- VČR byl skauting zakázán celkem třikrát (1940 nacisty, 1950 komunisty a 1970 také komunisty)
- Skauting má nyní 60 mil. členů ve více než 216 zemích

11 – Skauting, Anketa

Jak skauting pomáhá

Mezi jeden z největších zájmů skautů patří ochrana naší planety. Skauti tráví v přírodě spoustu času, ať už se jedná o tábory, výpravy či jiné akce. Proto se snaží udržovat své okolí čisté a v co nejlepším stavu. Skauti pořádají spousty akcí na pomoc naší flóře a fauně.

Skauti se snaží pomáhat seniorům a lidem v nouzi. Pořádají spoustu charyt a sbírek, ať už se jedná o potravinové či materiální. Také často chodí do domovů důchodců, protože ne každý má někoho kdo by ho pravidelně navštěvoval.

Cílem skautingu není jen ekologie a pomoc druhým, ale také seberozvoj každého z členů. Skauti se učí nejen praktickým dovednostem, jako jsou na příklad různé šifry, uzly nebo rozeznávání světových stran, ale i spolupráci či respekt k ostatním lidem.

Bez zábavy není skauting

Aneb příběh ze skautského života

Zážitků ze skauty a ze skautského prostředí mám spoustu. Od těch opravdu silných (setkání několika tisíců stejně smýšlejících lidí, po dobrovolnické návštěvy v domovech důchodců apod.) až po opravdu vtipné. Dost často jsou ale vtipné hlavně pro ostatní účastníky daného zážitku. Vybrat tak jeden, který by se vešel do pár vět je opravdu náročné.

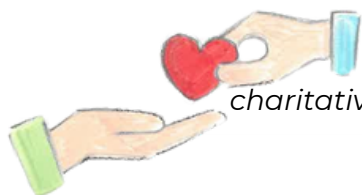
Největší a nejsilnější zážitky mívám z velkých setkání i mezinárodního rozměru.

V roce 2019 jsem měla možnost být na dva týdny v USA na celosvětovém setkání skautů a skautek. Areál, ve kterém jsme se v 50 tisících lidech sešli, přebývali a účastnili se nespočtu aktivit, byl uprostřed divoké přírody.

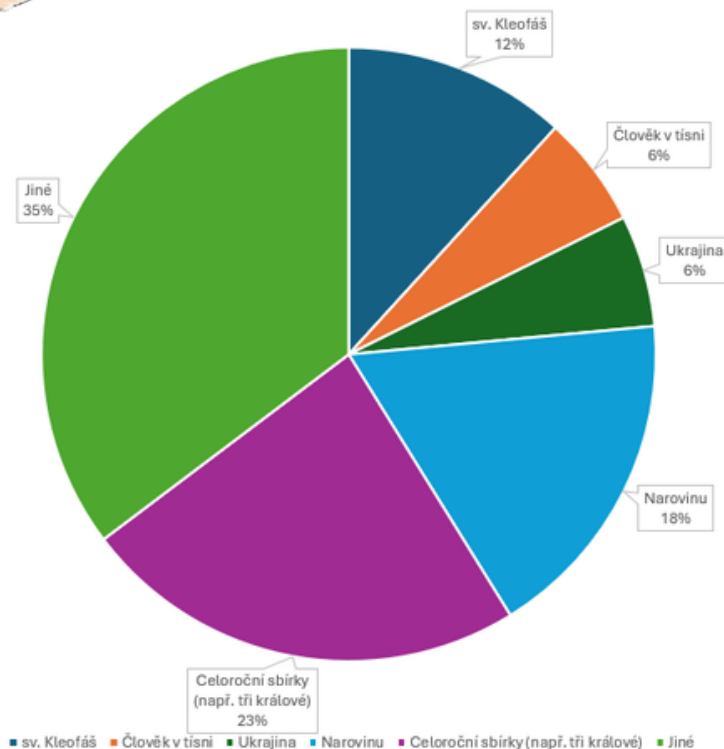
No a tak nebylo divu, že se jednoho krásného dne ve vedlejší uličce našeho stanového městečka objevil i medvěd. Evidentně byl zvědavý na zásoby ve stanech a procházel se uličkou i stany, jako by mu to tam celé patřilo. Samozřejmě jsme mu to nevyvraceli! Jen jsme za rohem (s údivem a s foťákem v ruce) počkali, až si poslouží a zase se vrátí do lesa. Co s tím také jiného dělat? Na medvěda jsou i skauti krátkí.

Verča, Joska, Zuzka

ANKETA

charitativní příspěvky našich učitelů

Každý učitel, který odpověděl, někam přispívá. Někteří učitelé přispívají na více charit najednou.

Eliška, Karin, Kája

Rozhovor ze záchranné stanice

Zavolaly jsme do záchranné stanice Vydra, jestli s námi neudělají rozhovor a milá paní Klára souhlasila.

Naše první otázka je, jestli vás vaše práce baví?

Ano, baví. Tohle je práce, kterou jsem vlastně celé roky chtěla dělat a teď jsem se v tom konečně našla, takže ano.

Proč jste si vybrala tuto práci?

Já jsem nastoupila před 3 lety ke zvířatům, byla jsem vedoucí záchranné stanice a v průběhu těch let se trošku změnila situace. Hledala se nová vedoucí, nový ředitel a nějak tak i s tou prací, co jsem tady měla a také se svojí formou vzdělání se hodilo, abych se o to místo ucházela, takže to dopadlo tak, jak mělo.

Vy jste chtěla pomáhat zvířatům ?

Ano přesně tak, já vlastně celý svůj život mám zvířata ráda, proto soukromě provozuji útulek pro psy a pro kočky s kolegyní. Jen jsem chtěla pracovat u zvířat.

Název Vydra jste vymyslela Vy, nebo už to tak bylo?

Ne, vlastně český nadační fond pro vydru je tady více než 30 let a je to organizace, která původně byla založená pro výzkum a ochranu vyder.

Kde všude zachraňujete zvířata?

Jsme v takzvané síti záchranných stanic, která je po celé České republice. Každá tato záchranná stanice má na starost určité území. My máme území Třeboňsko, Jindřichohradecko a Dačicko. Takže celkem 3.

Co nám můžete říct kadopci zvířat? Jak jim můžeme pomoci?

Ano, můžete si adoptovat zvířátko. Všechny informace ohledně adopce najdete na webových stránkách ekocentrumvydra.cz. Funguje to tak, že vy přispějete jednorázovou částkou na jejich krmení a všechny náklady, které s nimi souvisí. Potom na voliére u nich máte cedulku, že jste adoptivní rodič.

Bylo u vás nějaké zvíře, které se nemohlo vrátit zpátky do přírody?

Ano, míváme jich tady poměrně dost. Některá zvířata, bohužel, nemají ve stavu, kdy se musí utratit. Mláděta většinou odchováváme a v nějaké fázi, kdy jsou schopna se sami o sebe postarat, tak je vypustíme zpátky. Ale některá zvířata bohužel mají takový handicap, že se vypustit nedají. A ta buď končí u nás (můžete je vidět tady ve voliérách v expozici s handicapovanými zvířaty) a nebo spolupracujeme s jinými stanicemi, kam je převážíme a nechávají si je také ve stálé expozici.

Proč se nemohou do přírody vrátit zpátky?

Je to například v případě, že se najde pták se zlomeným křídlem a už to není možné operovat. Takže ten pták potom má to křídlo ve stavu, kdy s ním nemůže létat a musí zůstat tady u nás.

Co se stane, když najdeme třeba mládě?

Odchováváme mláděta, třeba vyhozená z hnízd nebo s nějakými jinými problémy. Může to být i zlomenina, kde se na veterině sešroubují zlomená křídla. Takže je můžeme i se zlomeninou vypustit zpátky do přírody. Ale záleží vždy na konkrétním zvířeti a na závažnosti zranění.

